

PENELOPI VORD

ZABRANJENA STRAST

Prevela
Žermen Filipović

■ Laguna ■

Naslov originala

Penelope Ward

STEPBROTHER DEAREST

Copyright © 2014 by Penelope Ward

Translation copyright © 2016 za srpsko izdanje, LAGUNA

Ovo je prozno književno delo. Imena, ličnosti, mesta i događaji plod su piščeve mašte. Svaka sličnost sa stvarnim ličnostima, živima ili mrtvima, događajima i mestima sasvim je slučajna.

Kupovinom knjige sa FSC oznakom
pomažete razvoj projekta odgovornog
korišćenja šumskih resursa širom sveta.

SW-COC-001767

© 1996 Forest Stewardship Council A.C.

**ZABRANJENA
STRAST**

PRVI DEO

PRVO POGLAVLJE

Erker u našoj dnevnoj sobi zamaglio se od hladnog vazduha dok sam nervozno stajala pred njim i trudila se da gledam napolje. Svakog trenutka Rendijev volvo karavan stići će prilaznom stazom. Otišao je na aerodrom *Logan* po svog sina Eleka, koji će živeti s nama narednih godinu dana dok njegova majka zbog posla bude u inostranstvu.

Rendi i moja majka Sara u braku su svega nekoliko godina. Moj očuh i ja slagali smo se prilično dobro, ali ne bih rekla da smo bili bliski. Ono malo što znam o Rendijevom prethodnom životu svodi se na sledeće: njegova bivša žena Pilar je ekvadorska umetnica koja živi u Zalivskoj oblasti San Franciska, a njegov sin je tetovirana protuva kome je, po Rendijevim rečima, bilo dozvoljeno da radi šta god želi.

Svog polubrata nikad ranije nisam srela. Videla sam ga samo na fotografiji snimljenoj nekoliko godina ranije, nedugo pre no što se Rendi oženio mojom majkom. Na fotografiji sam videla da je tamnu kosu nasledio verovatno od majke Južnoamerikanke, kao i preplanulu kožu, ali je imao Rendijeve svetle oči i lepe crte lica. Tada je bio uredno ošišan, ali

je Rendi kazao da je Elek odnedavno ušao u fazu buntovništva. To je podrazumevalo i da se istetovirao kad mu je bilo svega petnaest godina i da je zapadao u nevolje jer je, kao maloletnik, pio alkohol i pušio marihuanu. Rendi je prebacivao Pilar da je lakomislena i previše usredsređena na umetničku karijeru, te bi Eleku oprostila i ubistvo.

Rendi je tvrdio da je podsticao Pilar da prihvati privremeni posao predavača u nekoj umetničkoj galeriji u Londonu kako bi Elek, sada sedamnaestogodišnjak, mogao doći da živi s nama.

Iako je Rendi dvaput godišnje kratko boravio na Zapadnoj obali, nije bio tamo stalno da bi Eleka doveo u red. To ga je mučilo i govorio je da se raduje što će imati priliku da to učini u narednih godinu dana.

Želudac mi je poigravao dok sam piljila u prljavi sneg što se nakupio u mojoj ulici. Ledena bostonska zima neće prijati mom polubratu, odraslom u Kaliforniji.

Imala sam polubrata.

Bila je to čudna pomisao. Nadala sam se da ćemo se dobro slagati. Budući da sam bila jedinica, oduvek sam želela brata ili sestru. Smejala sam se pomislivši koliko sam glupa što zamišljam da će ovo biti nekakav bajkoviti odnos koji će nastati preko noći, nešto poput Donija i Meri Ozmond ili Džejka i Megi Džilenhol. Jutros sam čula grupu *Koldplej* i njihovu staru pesmu *Braća i sestre*, za koju nisam ni znala da postoji. Nije baš o braći i sestrama, ali sam sebe uverila da je to dobar predznak. Biće ovo dobro. Nemam čega da se plašim.

Moja majka je, činilo se, bila podjednako nervozna kao i ja jer je neprestano trčala gore-dole stepenicama da Eleku pripremi sobu. Radnu sobu je pretvorila u spavaću. Mama i ja smo otišle u *Volmart* da kupimo posteljinu i ostale potrepštine.

Bilo je čudno odabirati stvari za nekog kog ne poznajemo. Odlučile smo se za tamnoplavu posteljinu.

Mrmrljala sam za sebe razmišljajući šta ću mu reći, o čemu ćemo razgovarati, šta mu mogu pokazati ovde. Bilo je to uzbudljivo, ali je ujedno i kidalo nerve.

Vrata automobila su se zalupila, na šta sam skočila sa sofe i zagladila izgužvanu košulju.

Smiri se, Greta.

Začuo se ključ u bravi. Rendi je ušao sam i ostavio odškri-nuta vrata puštajući da ledeni vazduh dopre u sobu. Posle nekoliko minuta čula sam korake pod kojima je krckao led na stazi, ali Eleka još nije bilo. Mora da je zastao napolju pre no što će ući. Rendi je promolio glavu kroz vrata. „Vuci se ovamo, Elek.“

Osetila sam knedlu u grlu kad se pojavio u dovratku. Progutala sam je i nekoliko sekundi ga posmatrala dok mi je srce tuklo sve jače jer sam shvatila da on uopšte ne izgleda kao na onoj fotografiji.

Elek je bio viši od Rendija, a ona kratka kosa koju sam videla na fotografiji sada je bila raščupana, crna kao mastilo, i bezmalo mu je padala preko očiju. Mirisao je na cigarete ili možda na duvan za lulu jer je miris bio slatkastiji. Iz farmerki mu je visio lanac. Nije me gledao, pa sam iskoristila priliku da ga zagledam dok je spuštao torbu na pod.

Tup.

Je li to udarac mog srca ili torbe?

Pogledao je Rendija i rekao promuklim glasom: „Gde je moja soba?“

„Na spratu, ali ne ideš nikud dok se ne pozdraviš sa svojom sestrom.“

Svaki mišić u mom telu zapeo se kad sam se trgnula na tu reč. Ovome nikako ne želim da budem sestra. Pre svega,

kad se okrenuo ka meni, izgledao je kao da želi da me ubije. A onda, kad sam mu ugledala isklesano lice, bilo mi je savršeno jasno da je, premda mi je um nalagao da budem opreznna prema njemu, moje telo smesta podleglo njegovim činima, a dala bih sve da ih skinem sa sebe.

Njegov pogled se poput bodeža zabadao u moje oči; nije rekao ništa. Zakoračila sam napred, progutala ponos i pružila ruku. „Ja sam Greta. Drago mi je.“

Ćutao je. Prošlo je nekoliko trenutaka pre no što je nerado prihvatio moju ruku. Stisak mu je bio neprijatno jak, bezmalo bolan, a onda mi je brzo pustio ruku.

Nakašljala sam se i kazala: „Izgledaš drugačije... nego što sam zamišljala.“

Škiljeći me je pogledao. „A ti izgledaš prilično... neugledno.“

Imala sam osećaj da će mi se grlo sasvim zatvoriti. Načas sam pomislila da mi upućuje kompliment dok nije izgovorio reč „neugledno“. Tužno je što bih, da ste me pitali kako se osećam stojeći naspram njega, i sama upotrebila reč „neugledno“.

Odmeravao me je ledenim pogledom. Uprkos činjenici da sam se gnušala njegovog karaktera, i dalje sam bila zadivljena njegovim fizičkim izgledom, a to mi se gadilo. Usne su mu bile savršene – isuviše savršene – za gadosti koje su izgovarale. U fizičkom pogledu, Elek je bio moj san, u svakom drugom – moj košmar. Ipak, nisam htela da dozvolim da vidi kako njegove reči utiču na mene.

„Hoćeš li da te odvedem u tvoju sobu?“, upitala sam.

Ignorisao me je, podigao svoje torbe i krenuo ka stepenicama.

Super. Ovo ide baš dobro.

Moja majka je sišla niz stepenice i smesta zagrlila Eleka.

„Drago mi je što te najzad vidim, dušo.“

Telo mu se ukočilo kad joj se istrkao iz zagrljaja. „Voleo bih da mogu uzvratiti na isti način.“

Rendi je pojurio ka stepeništu preteći prstom. „Prekini, Elek. Pristojno pozdravi Saru.“

„Pristojno pozdravljam Saru“, ponovio je ravnodušnim glasom penjući se uza stepenice.

Moja majka je spustila dlan na Rendijevo rame. „U redu je. Opustiće se on. Nije lako preseliti se s kraja na kraj zemlje. Još me ne poznaje. Naprosto je pomalo uplašen.“

„Mali neučtivi drkadžija, eto šta je on.“

Au.

Moram reći da me je iznenadilo što Rendi tako govori o svom sinu bez obzira na to koliko se loše Elek vladao. Moj očuh se meni nikad nije obratio takvim rečima iako ja nikad i nisam učinila nešto čime bih to i zaslužila. Ali Elek *jeste* bio neučtivi drkadžija.

Te noći Elek je ostao iza zatvorenih vrata. Rendi je u jednom trenutku otišao u njegovu sobu i čula sam kako se prepiru, ali mama i ja smo odlučile da ih pustimo da se rasprave i da se ne mešamo u to ma šta da je posredi.

Kad sam krenula na spavanje, zastala sam zagledana u zatvorena vrata Elekove sobe. Pitala sam se ukazuje li njegov pokušaj da nas odvraća od sebe na to kako će teći čitava godina i da li će ovde uopšte izdržati toliko.

Nameravajući da operem zube, otvorila sam vrata kupatila i poskočila ugledavši Eleka, koji se brisao posle tuširanja. Para i miris muškog tela ispunjavali su kupatilo. Iz nekog, bogzna kojeg razloga, umesto da pobegnem, ukopala sam se u mestu. Što je još gore, umesto da se pokrije, nehajno je pustio da mu peškir padne na pod.

Zinula sam.

Pogled mi se zalepio za njegovu kitu, a zatim odlutao do dva lista deteline istetovirana na trbušnjacima i najzad do tetovaže koja mu se pružala čitavom levom rukom. S grudi su mu se cedile kapi vode. Na levoj bradavici imao je pirsing. Kad mi se pogled zaustavio na njegovom licu, ugledala sam zao i podrugljiv osmeh. Pokušavala sam da progovorim, ali reči naprosto nisu izlazile.

Najzad sam okrenula glavu i rekla: „Uh... o, moj bože... ja... tako mi je... bolje da odem.“

Kad sam se okrenula da izađem, njegov glas me zaustavio. „Ponašaj se kao da nikad ranije nisi videla golog muškarca.“

„Zapravo... i nisam.“

„Kakvo razočaranje za tebe. Zaista ćeš *teško* pronaći još jednog koji izgleda ovako.“

„Veoma samouvereno?“

„Ti mi kaži. Zar ne zaslužujem da budem?“

„Bože... ponašaj se kao...“

„Pravi mlatikurac?“

Izgledalo je to kao strašna saobraćajna nesreća s koje ne možeš da skreneš pogled. Ponovo sam ga gledala. Šta je sa mnom? Stajao je go-golcat preda mnom, a ja nisam mogla da se pomerim.

Dođavola... ima pirsing i na glaviću. Kakav način da ga prvi put uživo vidim.

Prekinuo me je u piljenju. „Ovde više ne možemo učiniti ništa, pa ukoliko nisi planirala da nešto radiš, verovatno bi trebalo da odeš i pustiš me da se obučem.“

Odmahnula sam glavom u neverici i zalupila vrata za sobom.

Noge su me jedva držale dok sam bežala u svoju sobu.

Šta se ovde dogodilo?

DRUGO POGLAVLJE

„Kako ti je danas voljeni polubrat?“, upitala je Viktorija.

Krevet je zaškripao kad sam se bacila na stomak i uzdahnula u telefon. „Raspoložen da bude kreten kao i inače.“

Svojoj najboljoj drugarici Viktoriji nisam ispričala kako se Elek u petak uveče razmetljivo ponašao u kupatilu. Za mene je to bilo beskrajno neprijatno, pa sam odlučila da priču zadržim za sebe. Te prve noći na kraju sam osvanula pretražujući pirsovane penise na *Guglu*. I da vam kažem, svakog ko u polje za pretragu sasvim nedužno unese reči „princ Albert“ čeka veliko iznenađenje.

Sada je bila nedelja, a sutra će Elek krenuti u moju srednju školu, gde ćemo oboje pohađati završni razred. Uskoro će svi upoznati mog glupog polubrata.

Viktorija se zaprepastila. „I dalje ne razgovara s tobom?“

„Ne. Jutros je sišao, sipao u zdelu malo žitarica i vratio se s tim u svoju sobu.“

„Zašto misliš da se ponaša kao da ima palicu u dupetu?“

Da mu samo vidiš onu drugu palicu.

„Nešto nije u redu između njega i Rendija. Pokušavam da to ne shvatim lično, ali teško je.“

*Teško je, nego šta. Bože, ne mogu onu sliku da izbacim iz glave!
Glavić s pirsingom.*

Sranje.

„Misliš li da bi mi se dopao?“, upitala je Viktorija.

„Kako to misliš? Rekla sam ti... on je đavo“, prasnula sam.

„Znam... ali misliš li da bi mi se *dopao*?“

Iskreno govoreći, znala sam da je baš Viktorijin tip. Dopadali su joj se tamni, turobni mladići čak i kad nisu zgodni kao Elek. To je bio još jedan razlog što sam pojedinosti o susretu u kupatilu zadržala za sebe. Samo je još trebalo da čuje da ima pirsing na kiti i ne bi mi izbijala iz kuće. Ali uskoro će ionako otkriti kako Elek izgleda, pa sam zaključila da je najbolje da budem iskrena.

„Opasno je zgodan, razumeš? Zaista... opasno, jebiga. U stvari, izgled mu je manje-više jedino što mu ide u prilog.“

„E pa dobro, dolazim.“

„Ne, ne dolaziš.“ Nasmejala sam se, ali pri pomisli da se Viktorija nabacuje Eleku duboko u sebi osetila sam istinsku neprijatnost iako nisam verovala da će joj Elek uzvratiti pažnju.

„Kakvi su ti, onda, planovi za večeras?“

„Pre no što sam ga upoznala i shvatila da je glupan, trebalo je da za sve nas spremim nedeljnu večeru. Znaš... moj jedini specijalitet.“

„Piletina *à la* Tetradini.“

Nasmejala sam se jer je to bilo jedino jelo koje sam umela da spremim dobro. „Otkud si znala?“

„Možda kao dodatak voljenom polubratu možeš da poslužiš gadnu pakost.“

„Neću ratovati s njim. Ubiću ga ljubaznošću. Baš me briga ako želi da se prema meni ponaša kao pravi... mlatikurac (o,

bože). Najgore što mogu da učinim jeste da mu dopustim da misli kako utiče na mene.“

Mama mi je pomogla da postavim sto dok smo čekali da se piletina ispeče. Stomak mi je krčao, ali više od nervoze nego od mirisa pavlake i belog luka što je dopirao iz pećnice. Zaista se nisam radovala što ću za stolom sedeti s Elekom, to jest, ukoliko i pristane da nam se pridruži.

„Greta, zašto ne odeš gore i vidiš možeš li ga nagovoriti da siđe.“

„Zašto ja?“

Moja majka je otvarala bocu vina. Ona će biti jedina koja će ga piti, a verovatno će joj i biti potrebno. Sipala je malo, otpila gutljaj, pa rekla: „Vidi, razumem zašto ne voli mene. Smatra da sam neprijatelj i verovatno donekle kriva što njegovi roditelji nisu zajedno, ali nema razloga da se prema tebi ponaša loše. Samo nastavi da se trudiš da dopreš do njega, vidi možeš li ga navesti da se malo otvori.“

Slegnula sam ramenima. Pojma nije imala koliko se *otvori* pre neko veče u kupatilu – do jaja.

Dok sam išla uz stepenice, u mislima mi je odzvanjala muzička tema iz *Ajkule*. Pomisao da mu pokucam na vrata užasavala me je i nisam znala šta me očekuje čak i ako ih otvori.

Pokucala sam.

Na moje iznenađenje, otvorio je odmah. Iz usta mu je visila herbalna cigareta. Slatkasti miris dima brzo mi je dopro do nozdrva. Povukao je snažno, a onda mi polako i namerano dunuo dim u lice. Glas mu je bio dubok. „Šta je bilo?“

Trudila sam se da izgledam kao da me to ne pogađa dok se nisam nekontrolisano zakašljala.

Baš kul, Greta.

„Večera je skoro spremna.“

Na sebi je imao tesnu belu majicu i pogled mi je odlutao na reč „Laki“ istetoviranu na njegovom mišićavom bicipsu, sada naslonjenom na dovratak. Kosa mu je bila mokra, a farmerke nisko spuštene tako da mu se video rub bokserica. Čeličnosive oči zurile su u moje. Bio je veličanstven... za jednog kretena.

Bila sam „odlutala“ kad je rekao: „Zašto me gledaš tako?“ „Kako?“

„Kao da pokušavaš da se setiš kako sam izgledao pre neko veče... kao da bi radije *mene* pojela za večeru.“ Smeškao se. „I zašto mi namiguješ?“

Sranje. Oko bi mi igralo kad god sam bila nervozna, što je izgledalo kao da namigujem.

„Samo mi igra oko. Spusti se na zemlju.“

Na licu mu se pojavio ljutit izraz. „Stvarno? Misliš da treba? Moj izgled je sve što mi ide u prilog, zar ne? Dakle, to treba da iskoristim.“

O čemu on priča? Stajala sam bez reči.

Nastavio je: „Šta je... je li ti ovde previše opasno?“ Zatim je nastavio posprdnim tonom. „Zaista... opasno, jebiga.“ Zlobno se nasmešio.

Sranje.

Tačno tim rečima sam ga opisala u telefonskom razgovoru s Viktorijom.

Prisluškivao je moj razgovor!

Oko mi je zaigralo.

Nastavio je: „Ponovo mi namiguješ. Jesi li nervozna zbog mene? Pogledaj kakvo ti je lice! Crveno ti dobro stoji.“

Smesta sam se vratila u prizemlje.

Povikao je za mnom. „Dobro ćemo ići jedno uz drugo budući da sam ĐAVO!“

Elek je ćutke prebirao po tanjiru dok sam ja netremice posmatrala pirsing na njegovoj usni. Rendi bi ga povremeno pogledao prezrivo. Moja majka je sebi sipala vino, i to ne samo jednom. Da, naša verzija toplog porodičnog doma.

Pretvarala sam se da uživam u jelu dok sam neprestano razmišljala o činjenici da me je čuo kako o njemu razgovaram na taj način i stoga je sada znao da me privlači.

Mama je prva progovorila. „Elek, kakav ti je dosad utisak o Bostonu?“

„Budući da nisam bio nigde izuzev u ovoj kući, odvratio je.“

Rendi je tresnuo viljuškom o sto. „Možeš li makar na pet sekundi da pokažeš poštovanje prema svojoj maćehi?“

„Zavisi. Može li ona prestati da cirka toliko? Znao sam da si se oženio preljubicom, *tatice*, ali da bude i pijanica?“

„Govno jedno bezvredno“, prasnuo je Rendi.

Au.

Još jednom me je Rendi zapanjio svojim izborom reči u razgovoru sa sinom. Elek se, dakako, ponašao kao kreten, ali je za mene bilo šokantno da čujem kako moj očuh izgovara takve reči.

Elekova stolica je zaškripala kad je bacio salvetu na sto i ustao. „Završio sam.“ Pogledao je u mene. „Titi zini ili kako li se, jebiga, već zove, bio je odličan, *seko*.“ Reč „seko“ izgovorio je sarkastično.

Pošto je otišao, tišina je bila zaglušujuća. Moja majka je spustila dlan na Rendijevo ruku, a ja sam razmišljala šta je moglo dovesti do takvog jaza između Eleka i njegovog oca.

Naglo sam ustala i otišla na sprat. Srce mi je tuklo dok sam kucala na Elekova vrata. Nije otvarao, pa sam polako pritisnula kvaku i zatekla ga kako sedi na ivici kreveta i puši herbalnu cigaretu. Na ušima su mu bile slušalice i nije primetio da sam ušla. Stajala sam tik do vrata i posmatrala ga. Nervozno je lupkao nogama, izgledao frustrirano i poraženo. Na kraju je ugasio cigaretu, ali je odmah iz fioke dohvatio novu.

„Elek“, viknula sam.

Skočio je i skinuo slušalice. „Šta ti je, jebote? Usrô sam se od straha.“

„Izvini.“

Pripalio je cigaretu i pokazao na vrata. „Odlazi.“

„Neću.“

Zakolutao je očima i lagano zavrteo glavom, ponovo stavio slušalice i duboko povukao dim.

Sela sam pored njega. „To će te ubiti.“

Iz usta mu je izlazio dim dok je odgovarao: „Savršeno.“

„Ne misliš stvarno tako.“

„Molim te, ostavi me na miru.“

„Dobro, u redu.“

Izašla sam iz sobe i sišla u prizemlje. Videvši ga onako neraspoloženog dok nije znao da ga posmatram, postala sam još odlučnija da nekako doprem do njega. Morala sam da znam je li ovo samo fasada ili je zaista pravi kreten. Što je gori bio prema meni, to sam više želela da ga nateram da me voli. Bio je to izazov.

Vratila sam se u kuhinju i od Rendija zatražila Elekov broj mobilnog koji sam unela u svoj telefon. Onda sam otkucala poruku.

Ne želiš da razgovaraš, pa ću ti slati poruke.

Elek: Od koga si dobila moj broj?

Greta: Od tvog oca.

Elek: Ko ga jebe.

Odlučila sam da s Rendija pređem na novu temu.

Greta: Je li ti se dopao obed?

Elek: Prepravi malo reč obed. Dobićeš BEDA. Tvoj obed = beda.

Greta: Zašto si tako zao?

Elek: Zašto si tako bedna?

Kakav magarac. Ovo nije vodilo nikud. Bacila sam telefon na radnu površinu i odjurila na sprat. Sad me je naterao da učinim nešto što će ga razbesneti.

I dalje je sedeo na krevetu i pušio kad sam otvorila vrata ne trudeći se da najpre pokucam. Uputila sam se pravo ka fioci, zgrabila kutiju cigareta i izjurila.

Smejala sam se sve vreme odlazeći u svoju sobu. To jest, dok mi nije grunuo na vrata. Brzo sam strpala cigarete ispod košulje. Elek je izgledao kao da se sprema da me ubije, mada moram priznati da je s besnim pogledom u sjajnim očima izgledao prilično seksi.

„Vrati mi ih“, procedio je kroz zube.

„Neću ti ih vratiti.“

„Vratićeš ih, jebote, ili ću ti zavući ruku pod košulju i sam ih uzeti. Biraj.“

„Ozbiljno, zašto pušiš? To je loše za tebe.“

„Ne možeš tek tako da kradeš ono što je moje. Ali onda, kakva majka – takva kćerka.“

„O čemu pričaš?“

„Idi i pitaj svoju majku“, promrmljao je ispod glasa. Ispružio je mišićavu istetoviranu ruku. „Daj mi moje cigarete.“

„Neću dok ne objasniš to što si upravo rekao. Nije ukrala Rendija. Tvoji roditelji su se razveli pre nego što je moja mama upoznala tvog tatu.“

„To je ono što Rendi želi da veruješ. Verovatno se jebala i tvom ocu iza leđa, je li? Lakoverni kučkin sin.“

„Ne nazivaj mog oca kučkinim sinom.“

„Pa gde je on bio dok se Sara jebala s mojim ocem mojoj majci iza leđa?“

Krv mi je proključala. Zažalio je što je pitao. „Dva metra pod zemljom. Moj otac je umro kad je meni bilo deset godina.“

Začutao je, a onda nemoćno protrljao slepoočnice. Progovorio je blagim tonom prvi put otkako sam ga upoznala. „Jebiga. To nisam znao, okej?“

„Verovatno ima mnogo toga što pretpostavljaš. Kad bi samo razgovarao sa mnom...“

Elek je izgledao bezmalo kao da će se izviniti. *Bezmalo*. A onda je odmahnuo glavom i ponovo postao zloća. „Proklet da sam, jebote, ako moram da razgovaram s tobom. Daj mi moje cigarete ili ću ti pocepati košulju i uzeti ih.“

Telo mi je zadrhtalo kad je to rekao. *Šta sa mnom nije u redu?* S jedne strane sam želela da vidim kako bi to izgledalo, kako mi grubim rukama vuče košulju, cepa tkaninu. Odmahnula sam glavom da izbacim tu misao i ustuknula kad se polako počeo približavati. Sada je bio na pedalj od mene. Telo mu je zračilo vrelinom kad mi se primakao, pritiskajući mi kutiju cigareta na grudi. Bradavice su mi smesta očvrsle.

Nikad nisam osetila da toliko gubim kontrolu nad sopstvenim telom i ćutke sam ga preklinjala da prestane da reaguje toliko intenzivno na Eleka. Da budemo otvoreni. Moje telo je imbecil koji loše rasuđuje. Kako je moglo da toliko želi nešto što mu uzvraća tolikom mržnjom?

Dah mu je mirisao na karanfilić iz cigarete. „To je poslednja kutija te marke. Uvoze se iz Indonezije. Još ne znam ni gde mogu da ih kupim ovde. Ako misliš da je sada teško izaći sa mnom na kraj, ne želiš da vidiš kakav ću biti večeras kad ostanem bez cigareta.“

„Loše su za tebe.“

„Baš me briga“, rekao je neprijatno blizu mojih usana.

„Elek...“

Odmaknuo se nekoliko centimetara. „Gledaj... pušenje je jedino što mi donosi malo mira otkako sam stigao u ovaj pakao. Sada te lepo molim. Molim te.“

Pogled mu je bio blaži i iz sekunda u sekund bivala sam sve neodlučnija. „Okej.“ Pogledom je pratio moju ruku kad sam posegnula da iz grudnjaka izvadim cigarete. Pružila sam mu ih i istog časa, kad se udaljio, osetila hladan vazduh umesto vreline njegovog tela.

Ako sam mislila da će, pošto sam mu vratila cigarete, nastupiti primirje, prevarila sam se.

Okrenuo se još jednom ka meni i u očima mu više nije bilo blagosti. Pogled mu je bio oštar. „Platićeš mi za ovo.“

TREĆE POGLAVLJE

Škola je počela tačno onako kako sam očekivala. Elek me je ignorisao kad god smo bili na istom predavanju ili u kafe-teriji. Devojke su se jatile oko njega gde god se pojavio i odmah je postao popularan a da pritom nije morao da kaže gotovo ni reč. To što je Viktorija žudela za njim verovatno je predstavljalo najmanje iznenađenje.

„Šta misliš, kakve su mi šanse?“

„Za šta?“

„Da smuvam Eleka.“

„Nemoj me, molim te, uvlačiti u taj poduhvat.“

„Zašto ne? Razumem da se ne slažeš s njim, ali ti si mi jedini put do njega.“

„Mrzi me iz dna duše. Kako ću moći da ti pomognem?“

„Možeš me pozvati u posetu, urediti tako da budemo svi u istoj prostoriji, a onda nas ostaviti nasamo.“

„Ne znam. Ne shvataš kakav je.“

„Mislim, znam da se ne slažeš s njim, ali zar ti zaista smeta ako pokušam da ga startujem? Možda se popravi i tvoj odnos s njim ako se na kraju nas dvoje budemo zabavljali.“

„Mislim da Elek nije tip koji se zabavlja.“

„Ne... on je tip koji *jebe*, a što se mene tiče, to je u redu. Prihvaćću to.“

Srce mi je brže zakucalo i mrzela sam sebe zbog toga. Kad god bi Viktorija ovo pomenula, postajala sam ludo ljubomorna. Bilo je to kao tajna borba koju sam neprestano vodila. Ovo nikad nikome nisam mogla priznati. Šta me je od toga najviše mučilo nije bilo sasvim jasno. Je li to bila pomisao da se moja drugarica ševi s Elekom, dodiruje ga i ostvaruje moje najmračnije fantazije? To me jeste mučilo, naravno, ali mislim da me je najviše uznemiravala pomisao da se Elek dublje veže za nekog drugog, a da mene i dalje prezire.

Mrzela sam što mi je to bilo važno.

Izvadila sam ranac iz ormarića. „Luda si. Možemo li, molim te, promeniti temu?“

„Dobro. Čula sam da Bentli želi da te pozove da izađete.“

Na tu vest sam s treskom zalupila vrata ormarića. „Od koga?“

„Razgovarao je o tome s mojim bratom. Želi da te izvede u bioskop.“

Bentli je bio jedan od popularnih mladića. Nisam mogla dokučiti zašto bi se zanimao za mene pošto je obično izlazio s devojkama iz svog sveta. Zaista nisam pripadala njihovoj grupi, a ni bilo kojoj drugoj, kad smo već kod toga. Ljudi poput Bentlija, iz bogatog dela grada, bili su jedna klika. Zatim su tu bili umetnički i pozorišni tipovi. Potom, studenti iz programa međunarodne razmene. Onda oni koji su bili naprosto popularni jer su bili lepi, zagonetni ili su se folirali (Elek). Viktorija i ja smo bile klasa za sebe. Slagale smo se sa svima, imale dobre ocene i čuvale se neprilika. Za razliku od moje najbolje drugarice, međutim, ja sam bila devica.

Imala sam samo jednog dečka – Džeralda, koji je raskinuo sa mnom jer mu nisam dozvolila više od milovanja grudi. Saznalo se da sam devica i izvesni u školi sprdali su se s tim meni iza leđa. Iako sam i dalje s vremena na vreme viđala Džeralda u školskim hodnicima, trudila sam se da ga izbegnem.

Viktoriji je pukao balon od žvake. „Bilo kako bilo, ako te pozove da izađete, trebalo bi da pozovemo Eleka. On bi mogao da ide sa mnom, a ti s Bentlijem. Možemo da pogledam onaj novi horor.“

„Ne, hvala. Život s Elekom mi je dovoljan horor.“

Moje reči su se obistinile već narednog jutra. Oblačila sam se za školu, ali kad sam otvorila fioku u kojoj sam držala gaćice – bila je prazna.

Onako bez gaća, navukla sam neku laku trenerku i odjurila u Elekovu sobu; zatekla sam ga kako oblači košulju.

„Šta si, dođavola, uradio s mojim gaćama?“

„Ne prija kad neko uzme ono što je tvoje, zar ne?“

„Ja sam uzela jednu kutiju cigareta na nepunih pet minuta i, usput, odmah sam ti je vratila. Ti si uzeo sve gaće koje imam! Tu ima malo razlike.“

Nisam mogla da verujem da sam mislila kako mi se neće osvetiti za to. U poslednje vreme me je naročito ignorisao, pa sam pretpostavila da je sve zaboravljeno.

Počela sam da pretražujem njegove fioke. Povukla sam ruku kad sam dodirnula niz kondoma.

„Možeš tu da tražiš do sutra. Nisu ovde. Ne gubi vreme.“

„Bolje bi ti bilo da ih nisi bacio!“

„Bilo je tu nekoliko seksi komada. Ne bih mogao da ih bacim.“

„Zato što koštaju čitavo bogatstvo.“

Lepe gaćice bile su verovatno jedino na šta sam trošila novac. Sve i jedne su stigle iz onlajn butika za skupo donje rublje.

Kad sam kleknula da pogledam pod krevet, nasmejao se. „Uzgred rečeno, trenerka ti se zavukla u dupe.“

Skočila sam i stisnula zube. „To se dešava kad na sebi nemaš gaće, jebiga!“

Veoma sam želela da namestim trenerku, ali sve bi bilo još gore. Stala sam pred njega.

Elek me je odmerio od glave do pete. „Vratiću ti ih kad budem hteo da ti ih vratim. A sad me izvini...“ Prošao je pored mene i strčao niz stepenice.

Čak se nisam trudila ni da ga zaustavim jer nije name-
rao da popusti. Na putu do škole svratila sam u *Target*
i kupila jeftine gaćice dok ne smislim kako da se ponovo
dokopam svojih.

Tog dana sam se iz škole vratila s osećanjem teskobe. Uz
nestale gaćice i Bentlijev poziv da izađemo, osetila sam jaku
potrebu za sladoledom – ali ne bilo kojim sladoledom, već
domaćim, kakav sam povremeno pravila u aparatu koji sam
prošle godine dobila za Božić.

U sladoled sam ubacila sve slatkiše koji su preostali od
Noći veštica, te sam dobila vanilu s ukusom snikersa, marsa
i bauntija.

Kad je bio gotov, sela sam na radnu površinu s ogromnom
činijom u krilu, zatvorila oči i uživala u svakom zalogaju.

Čula sam kako su se ulazna vrata zalupila i ubrzo potom
u kuhinju je ušao Elek. Osetio se miris herbalnih cigareta i
kolonjske vode. Mrzela sam njegov miris.

*Obožavala sam njegov miris, jebote, želela sam da se uto-
pim u njemu.*

Kao i obično, ignorisao me je, krenuo ka frižideru, izvadio mleko i napio se pravo iz tetrapaka. Opazio je moj sladoled, prišao mi i iz ruke mi uzeo kašičicu. Stavio ju je u usta i progutao veliki zalogaj. Metalni pirsing na njegovoj usni zvecknuo je o kašičicu koju je lizao dok na njoj nije ostalo ništa. Utroba mi je drhtala i dok sam ga samo posmatrala. Zatim mi je vratio kašičicu. Jezikom je blago prešao preko zuba poput zmije kad palaca. Čak su mu i prokleti zubi bili seksi.

Otvorila sam fioku, dohvatila još jednu kašičicu i pružila mu je. Oboje smo jeli iz moje zdele ne govoreći ništa. Takva jednostavna sitnica, ali moje je srce tuklo kao ludo. Ovo je bilo najduže razdoblje koje je svojevolumno proveo u mom prisustvu.

Najzad me je pogledao usred zalogaja. „Šta se dogodilo s tvojim ocem?“

Progutala sam sladoled trudeći se da potisnem osećanja koja su mi navirala. Pitanje sam dočekala sasvim nespriprema. Spustila sam kašičicu u zdelu. „Umro je od raka pluća u tri-deset petoj. Pušio je od dvanaeste.“

Načas je sklopio oči i klimnuo s razumevanjem. Očigledno je tek sada shvatio zašto toliko mrzim što puši.

Posle nekoliko sekundi tišine pogledao je ponovo u zdelu i rekao: „Žao mi je.“

„Hvala.“

Nastavili smo da zajedno jedemo sladoled sve dok u zdeli nije ostalo ništa. Elek je uzeo činiju iz mojih ruku, oprao je, obrisao i vratio na mesto. Zatim je otišao u svoju sobu ne rekavši više ništa.

Ostala sam u kuhinji sama razmišljajući o tom čudnom susretu. Njegovo interesovanje za mog oca istinski me je iznenadilo. Takođe sam opet pomislila na ono kad je prvi

put olizao moju kašičicu i kako sam se osećala dok sam je posle sama lizala.

Moj mobilni se oglasio. Stigla je poruka od Eleka.

Hvala za sladoguz. Bio je zaista odličan.

Kad sam se tog popodneva vratila u svoju sobu, na komodi sam pronašla jedne svoje uredno složene gaćice. Ako je ovo njegov način pružanja maslinove grančice, prihvaću ga.

„Mili“ Elek je trajao kratko. Nekoliko dana nakon našeg druženja uz sladoled, pojavio se u kafiću gde sam radila usred najveće gužve, kad svi dolaze posle časova. Kafić *Kilt* se nalazio u istoj ulici kao i naša škola i tu su se mogli pojesti sendviči i salate i popiti kafa.

Kao da nije bilo dovoljno loše što se tu pojavio, Elek je sa sobom doveo najlepšu devojku u čitavoj našoj školi. Lejla je bila visoka platinasta plavuša s ogromnim grudima. Izgledom je bila sušta suprotnost meni. Ja sam pre imala telo plesačice ili gimnastičarke. Moja duga crvenkastoplava kosa bila je sasvim ravna i jednostavna u poređenju s njenim velikim loknama. Pomislili biste da se zbog takvog izgleda ponaša kao kučka, ali je, u stvari, bila veoma fina.

Lejla mi je mahnula. „Ćao, Greta.“

„Ćao“, rekla sam spuštajući jelovnike na njihov sto. Elek me je letimično pogledao kao da ne želi da me prepozna. Mislim da nije znao da tu radim jer mu nikad to i nisam spomenula.

Osetila sam oštar ubod ljubomore kad sam primetila kako ispod stola Elek svojim nogama obgrljava Lejline.

Nisam bila sigurna zna li Lejla da mi je Elek polubrat. Nikad o njemu nisam pričala u školi i zaključila sam da ni on ne priča o meni.

„Vraćam se za dva minuta“, rekla sam i krenula prema kuhinji. Posmatrala sam ih kad se Lejla nagnula preko stola i poljubila ga. Pozlilo mi je. Zubima je povlačila pirsing na njegovoj usni. Izgledalo je kao da ona možda i prede. *Fuj*. Nikad nisam toliko želela da nestanem odnekud.

Nerado sam im opet prišla. „Jeste li odlučili šta ćete naručiti?“

Elek je bacio pogled na tablu sa specijalitetima dana i zadovoljno se osmehnuo. „Koju supu služite danas?“

Taj kučkin sin.

„Pileću.“

„To nije tačno. Pogrešno si rekla.“

„Sve je to isto.“

Ponovio je: „Koju supu služite danas?“

Dugo sam ga gledala, a onda stegla zube. „Supu od *pevca* i praziluka.“

Vlasnik je iz Škotske i to je tamo očigledno bio specijalitet.

Elek se nestašno osmehnuo. „Hvala. Ja ću supu od *pevca*. Lejla?“

„Ja ću svežu šarenu salatu“, kazala je zbunjeno gledajući čas mene čas Eleka.

Nisam žurila da im odnesem hranu. Nije mi bilo važno što se supa ohladila.

Posle nekoliko minuta Elek je podigao kažiprst i pozvao me da priđem stolu.

„Da?“, rekla sam srdito.

„Ovaj *pevac* je bajat. Takođe je bezukusan i hladan. Možeš li mi, molim te, doneti novu porciju i zamoliti kuvara da ga malo začini?“

Izgledao je kao da suspreže smeh. Lejla je ostala bez reči.

Odnela sam supu u kuhinju i u sudoperu bacila i nju i keramičku zdelu. Umesto da razgovaram s kuvarom, sinula mi je ideja i rešila sam da stvar uzmem u svoje ruke. Dograbila sam kutlaču i sipala supu u novu zdelu. Otvorila sam bocu ljutog sosa i sasula popriličnu količinu u supu.

Bila je vrela i ljuta. Odnela sam je i pažljivo spustila pred Eleka.

„Još nešto?“

„Ne.“

Ponovo sam otišla prema kuhinji i smestila se u ugao da ga posmatram. Iščekivanje me je ubijalo. Jezik će mu praktično otpasti čim bude probao moj specijalitet.

Elek je pojeo prvu kašiku supe. Nije reagovao.

Kako je to moguće?

Pojeo još jednu kašiku, a onda me potražio pogledom. Usta su mu se iskrivila u prepredeni osmeh pre no što je uzeo čitavu zdelu i počeo piti pravo iz nje. Obrisao je usne nadlanicom, šapnuo nešto Lejli i ustao od stola.

Lejla je prema meni bila okrenuta leđima kad mi je Elek prišao i za ruku me povukao u mračni hodnik što je vodio u toalet.

Pribio me je uza zid. „Misliš da si pametna?“ Srce mi je tuklo. Bez reči sam odmahнула glavom kad je rekao: „E pa sad ćeš sama biti predmet šale.“

Pre no što sam mogla da odgovorim, Elek mi je lice zgrabio obema rukama i pritisnuo svoje usne na moje. Metalni pirsing na njegovoj usni očešao mi se o usne kad ih je žudno rastavio jezikom i počeo ozbiljno da me ljubi. Zastenjala sam, i zaprepašćena i uzbuđena zasedom iz koje me je napao njegov jezik. Telo mi se treslo. Mirisao je divno. Osećala sam se kao da ću se srušiti od čulnog naboja.

Za samo nekoliko sekundi ljutina pikantnog sosa s njegovog jezika prodrila je na moj, koji je sada goreo. Iako sam imala osećaj da će mi jezik otpasti, nisam poželela da se odmaknem.

Ovako me nikad niko nije poljubio.

Tada je, tek tako, naglo prekinuo poljubac.

„Zar dosad nisi naučila da se ne zajebavaš sa mnom?“

Otišao je, a ja sam ostala daščući u hodniku, s rukom na grudima.

Blagi bože.

Usta su mi gorela, kao i svi ostali otvori na telu. Osećala sam pulsiranje u međunožju. Kad sam se najzad dovoljno povratila da mogu da se pojavim, shvatila sam da ću u nekom trenutku morati da im odnesem račun.

Odlučila sam da završim s tim i prišla njihovom stolu, pa račun u kožnom povezu stavila pred Eleka ne gledajući ga u oči.

Čula sam kako je Lejli rekao da ga sačeka napolju i da će on platiti sve. Posegnuo je u džep, stavio nešto u povez i ubrzo otišao.

Verovatno mi čak ni napojnicu nije ostavio. Otvorila sam povez i zapanjila se kad sam pored novčanice od dvadeset dolara ugledala svoje omiljene tange od crne čipke i poruku zapisanu na račun:

Zadrži ostatak novca i presvuci gaćice. Pretpostavljam da su ti se te koje sad imaš na sebi ovlažile.